

stillede til at komme i Betragtning ved dette Spørgsmaals Afgjørelse. Den Sætning, som det ærede Medlem udtalte her, er en theoretisk Sætning. Det er en Anvendelse af det Princip, som synes at ligge bagved de Herrers Standpunkt og Betragtning, men hvis Udførelse i Praxis de dog neppe have gjennemtaent tilstrækkelig. Det er kun Antydninger, som jeg i dette Dieblif kan fremsætte herom, thi jeg har ligesaa lidt som de øvrige Medlemmer af Thinget hørt denne nye Lante fremsat isørend i dette Dieblif; men hvis den blev nærmere drøftet, vilde der maaske kunne findes ikke saa faa andre Ulemper og Betæneligheder ved at gaa denne Vej. Saaledes som Sagen ved et flygtigt Dietast stiller sig for mig, tror jeg, det er betænkeligt at gjøre dette; men iverigt skal jeg sige, at det, at en saadan Bestemmelse blev indsat, ikke vilde være nogen Hindring for mig med Hensyn til at stemme for Loven. Thi jeg kan tiltræde, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintther) sagde, nemlig, at selv om der kom nok saa megen Ubillighed tilstede ved Anvendelsen af en saadan Bestemmelse, saa vilde jo dog Nogle blive hjulpsne. Der vilde ganske vist opnaas overordentlig Lidt ved Loven, men Noget vilde der dog naturligvis opnaas ved en hvilken som helst Afgang, som man gav Kommunerne til at faae Penge fra Statskassen i det omhandlede Niemeb. Saaledes som Sagen nu foreligger, og efter det Standpunkt, hvorpaa de fleste ærede Talere have stillet sig — et Standpunkt, som jeg tør antage, at ogsaa den største Del af Thingets Medlemmer indtager —, tror jeg imidlertid, at der er Høie for Thinget til at stemme imod Vndringsforlaget. Til de Herrer, som ville stemme for Vndringsforlaget, tør jeg maaske sige, at de kunne talke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) for, at al denne Tale om Hjertelag er kommen ind under denne Sag. Det havde ellers ligget ganske udenfor vort Omfætte at bringe den Slags Betragtninger ind i Diskussionen; men det er det nævnte ærede Medlem, som har bragt dem ind ved en findrig Vending, hvorved han, samtidig med, at han værge sig derimod, dog indirekte har villet underlægge Lovens Benner en saadan eventuel Hensigt som den, han udtalte. Dette er Noget, som det ærede Medlem skulde have afholdt sig fra, thi saa vilde han have undgaaet, at Opmarksomheden var bleven henledet saa stærkt paa denne Side af Sagen, hvilket dog neppe kan være de ærede Medlemmer, som have i Sinde at stemme for Vndringsforlaget, hjært. Maaske jeg endnu tør gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), som yttrede, at det var med en vis Betænelighed, at han ifjor gik med mig til at indbringe Lovforlaget. Jeg mærkede ikke Noget til denne Betænelighed ifjor, men den

Medlems Hjerte. Saar har jeg ikke opfordret det ærede Medlem til at være med til at indbringe Lovforlaget, men gjort dette uden hans Medvirking, hvilken jeg dog naturligvis iverigt kunde have sat megen Pris paa, hvad jeg altid gjør, da det ærede Medlem jo har saa stor Indflydelse her i Thinget. Naar det ærede Medlem nu sagde, at iaar maatte der være endnu større Betænelighed ved at fremkomme med denne Sag, fordi man efter den Maade, hvorpaa Regjeringen og Landsthinget havde stillet sig til den, ikke kunde vente, at der vilde komme Noget ud af den, og fordi det, at den atter og atter kom frem, vakte Forhaabninger, som ikke vilde blive opfyldte, saa vil jeg blot sige, at jeg deler ikke disse Betæneligheder med det ærede Medlem. Jeg tror, at et Lovforlag af denne Natur bør indbringes atter og atter, indtil det engang ved den offentlige Meinings Tryk bliver gennemført. Det er Maaden at føre den Slags Sager igennem paa. Det ærede Medlem nævnte Betæneligheder derved; jeg nævner ikke Betæneligheder derved, men jeg haaber, at selv om der nu atter iaar ikke kommer Noget ud af denne Sag, saa vil dog nok engang det Ar komme, hvor der kommer Noget ud af den.

Jagerslev: Efter den Ansøelse, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) nu udtalte, saa skulde han ikke have indbragt en Leilighedslov, men derimod en permanent Lov, thi naar Sagen staar saaledes, at denne Sag skal lægges frem atter og atter, indtil den bliver gennemført, saa synes jeg ikke, der er nogen rigtig Mening i at indbringe en Leilighedslov. Dersom det ærede Medlem havde indbragt en permanent Lov, saa kunde man have taget noget anderledes paa den, og saa vilde man formodentlig have bestjæftiget sig noget nærmere med den i et Udvalg. Naar man vil fremme en Leilighedslov som denne, der i sit eget Indhold angiver, at Lovens Gyldighed skal ophøre sidst i April, saa maa man gjøre dette resolut og se at ene, og jeg tror derfor, at de, som ville virke for at opnaa Enighed, og for at faae Noget gennemført, maaske ville gjøre den fattige Befolkning en større Tjeneste end de, som ville vedblive at lægge Loven frem atter og atter, indtil den engang kan gennemføres. Jeg betvivler ikke, at der er Nød og Trang tilstede, thi det er der jo selvfølgelig altid i haarde Vintre, og at der i Særdeleshed maa være det iaar, er der intet Menneske her, der kan tvivle om; men naar vi skulle vedtage en Leilighedslov til Afhjælpning af denne Nød og Trang, saa har det været mig paa-faldende, at denne Leilighedslov kom til 1ste Behandling den 17de Januar. Den blev ikke henvist til et Udvalg, den har ligget og hvilet sig i syv Uger, og den Tid, som den har tilbage at virke i, er otte Uger. Den kunde selvfølgelig ikke blive strax færdig fra Nigsdagen, og selv om den